

SOCIALITY

Hvorfor læse denne tekst ...

Socialitet refererer ofte til socialt engagement med andre i omgivelser uden for hjemmet. Under anvendelse af en skelnen mellem offentlig og privat placerer denne brug både socialitet og samfund ud over den indenlandske sfære. Det giver også ideen om, at børn, der konceptuelt hører til hjemmet, skal gøres sociale, dvs. forberedt på fuld deltagelse i 'samfund' af uddannelsesregimer (jf. Durkheim 1956). Denne forståelse af socialitet er problematisk på tre konti: For det første er den offentlige / private kløft ikke universel, for det andet er socialitet ikke domænespecifik, og for det tredje er børn medfødte sociale.

Fra et antropologisk perspektiv gennemsyrrer socialitet alle aspekter af at være menneske. Intersubjektiv socialitet er iboende en mikrohistorisk læringsproces i den forstand, at når vi møder hinanden, gør vi det altid som bærere af vores egne unikke historier, både kollektive og personlige, og vi giver mening om, hvad andre laver og siger i vilkår for hvad vi allerede ved (Toren 2012: 64). For alle mennesker assimileres nye oplevelser med de eksisterende videnstrukturer (Toren 2012: 64). Således er alt ved en person, inklusive genetik, et produkt af en lang historie med sociale relationer - af socialitet.

Hvordan vi forstår socialitet har konsekvenser for, hvordan vi forstår uddannelse. Mange betragter uddannelse som formelle processer til erhvervelse af kollektivt værdsatte kognitive, praktiske og sociale færdigheder og viden, der gør det muligt for nyankomne at blive fulde medlemmer af et samfund. I denne opfattelse er socialitet noget at lære. Fra et antropologisk perspektiv er socialitet og læring to aspekter af den samme igangværende transformationsproces med "at skabe mening for os selv (dvs. autonomt) ud fra betydninger, som andre har lavet og laver" (Toren 2012: 72). Ved at bryde med konventionelle uddannelsessideer giver denne opfattelse os mulighed for at udforske processer af socialitet og læring på alle steder i livet.

Historisk kontekst

Lærde bruger ofte socialitet og omgang med hinanden. Litteratur om socialitet / samfundsmæssighed dækker en bred vifte af felter og discipliner: fra menneskelig evolution og børneudvikling over computerteknologi, moralsk uddannelse, byplanlægning til sociologi, antropologi, historie og moralsk og politisk filosofi. Forskere anvender socialitet til 1) generisk menneskelig og dyrs opførsel, 2) socialt samvær med ikke-pårørende (venner, bekendte, kolleger), 3) civile møder med mennesker uden for ens personlige og professionelle netværk og 4) samlinger i frivillige foreninger, samfund og klubber.

En sådan bred anvendelse antyder betydningen af socialitet. Imidlertid er brugen inkonsekvent, og begrebet behandles ofte som om alle er bekendt med og enige om dets betydning og anvendelse. For mange forbinder socialitet ønskelig adfærd, fredelig interaktion, samarbejde og samarbejde (Anderson 2015). Undersøgelser, der bygger på intuitiv forståelse som "tendensen til at søge andres selskab, at være venlige" (Flanagan 1999: 9) er tilbøjelige til at se bort fra former for socialitet som uenighed, konflikt, krig og udstødelse.

I 1980'erne brugte antropologer socialitet som et redskab til at studere den sociale proces for at komme konceptuelt ud over faste og etnocentriske forståelser af 'samfundet' (Toren 2012).

TRANSCA

De så socialitet som et åbent heuristisk koncept for krydskulturel sammenligning, der ikke ville føre til eurocentriske analytiske påstande om, at melanesiske folk manglede samfund. Begrebet socialitet tillod antropologer at udforske processer for social organisering og interaktion, sambo og konflikt mellem folk overalt uden at vende tilbage til underskuddetænkning.

En anden drivkraft til at studere socialitet voksede fra fornyet videnskabelig interesse i civilsamfundet efter Sovjetunionens fald. Med henvisning til moderne bekymringer med social samhørighed, sammenhæng og statsborgerskab og med fokus på civilsamfundet som grundpillerne i det moderne demokrati, undersøgte disse undersøgelser eksistensen, omfanget og modstanden mod græsrodsorganisation og frivillig forening i post-socialistiske samfund (Hann 1996). I dette perspektiv betragtes frivillig forening som et ikonisk sted for socialitet / omgængelighed.

I de seneste årtier har antropologer undersøgt socialitet inden for en bred vifte af domæner, men ofte i bymæssige offentlige omgivelser. De kvalificerer deres arbejde som hverdagsocialitet (Pink 2008: 172), social socialitet (Postill 2008), nabosamfund (Birenbaum-Carmeli 1999), engelsk socialitet (Miller 2015) og bymæssig socialt samvær (Glick Schiller og Çağlar 2016).

a) Diskussion

Antropologer behandler socialitet som grundlæggende som det konstituerende potentiale i altid nye relationelle felter i kernen i hele menneskelivet (Ingold 1993). Dette gør antropologiske definitioner af menneskelig socialitet ret abstrakte. For eksempel definerer Enfield og Levinson menneskelig socialitet som den "særligt intense, mentalt medierede og stærkt strukturerede måde, hvorpå mennesker interagerer med hinanden" (2006: 1). Long og Moore antyder, at menneskelig socialitet bedst forstås som en "dynamisk matrix af" relationer med menneskelige, ikke-menneskelige og umenneskelige andre "... gennem hvilke mennesker bliver til, og som navigeres af et etisk fantasifuldt og affektivt modtageligt menneske emne "(Long 2015: 854; Long and Moore 2012: 40). Præcis hvordan man afgrænser 'mental formidling', 'dynamiske relationelle matricer' eller fuldt ud forstå en 'etisk fantasifuld person, der bliver til' gennem for eksempel klasselokal socialitet er imidlertid ikke ligetil.

Undersøgelser af socialitet kan opdeles i to hovedsæt af begreber: 1) handling, interaktion og social interaktion og 2) samfund, socialitet og omgængelighed. Det første sæt fokuserer opmærksomheden på handling, fælles handling og social udveksling mellem mennesker. Det andet fokuserer opmærksomheden på relationelitet, relationel kvalitet og form, som i socius - ledsager.

På baggrund af det første sæt begreber antager interaktionistisk teori, at kollektiv adfærd er en kompleks præstation. Sociale former som 'klasseværelsesundervisning' eller 'skolemøder' er skabt ud fra den fælles handling af enkeltpersoner, der rutinemæssigt kommer sammen og deler i udveksling af fælles symbolske former (sprog, begreber, moralske principper). Koordinering af fælles aktivitet er subtilt og krævende arbejde. Deltagende individer skal konstant overvåge drejning, blikorientering, verbal timing og rytme, tematisk sekventering

TRANSCA

og progression. De skal erkende, hvad andre har til hensigt at sige / gøre, og hjælpe med at reparere misforståelser. De skal identificere konventionelle typer af aktiviteter, taleformer, kropssprog og tonet indramning (ironi) og samarbejde og samarbejde om, hvad de skal passe på, og hvad de skal ignorere. Mange antropologer bruger videooptagelser for at hjælpe dem med at forstå dette niveau af finkornede detaljer (jf. Varenne og McDermott 1998).

Med udgangspunkt i det andet sæt begreber fokuserer studiet af samfund og samfundsmæssighed på spørgsmål fra hvis firma man holder og på form: 'god' form, værdsatte former og æstetisk vurdering af passende 'pasform' mellem form, forhold og kontekst (Simmel 1950; Anderson 2015). Etnografiske undersøgelser har vist, at 'ven' og 'nabo' sociabilitet både værdsættes og overvåges højt (Amit-Talai 1995; Birenbaum-Carmeli 1999). 'Venskabs' omgængelighed er baseret på en begrænset social udveksling mellem 'bare os' og høje investeringer i tid og energi. 'Nabos' omgængelighed omfatter normalt en mere generaliseret udveksling af venlige hilsener, drysset med vejr, bil eller havesnak. Naborelationer er normalt mindre eksklusive, mindre fortrolige og mindre tidskrævende. Folk vurderer konstant den kontekstuelle hensigtsmæssighed af andres omgængelige adfærd. Har de en fornemmelse af, hvornår og hvor de skal nærme sig eller holde afstand? Udviser de passende adfærd, ikke at være 'for højt' eller 'for tilbagetrukket' på et kontorfest, 'for venlig' en nabo eller 'for afsides' en ven? Forstår for eksempel ens elskede mand, at 'højt' fungerer bedre ved en strandfest end middag hos sin svigermor? Spørgsmål om omgængelighed er ofte politiske. Skolekvarterer kan udarbejdes for at begrænse eller strække virksomhedsbørnene, for at rekruttere 'alle slags børn' eller for at udelukke 'uønskede elementer.' Mens de fleste skoler tilbyder en ideologi om generel omgang, ideen om at 'alle skal omgås alle', 'skoler i virkeligheden begrænser virksomhedens børn ved at adskille dem i aldersklasser og sortere dem på baggrund af akademisk evne eller køn. De kan også begrænse den tid, børn hver dag har til at vende venskaber (Amit-Talai 1995). Forældre kan for deres del vælge skoler til deres børn efter, hvilken slags 'andres børn' der er tilmeldt.

b) Etnografisk eksempel

Detaljerede studier af social interaktion er nyttige til at analysere, hvordan skolebørn (og lærere) koordinerer enkle rutiner for at stå i kø eller udarbejde rutiner for at drille en vikarlærer. De henleder opmærksomheden på børns reaktioner på klassesdilemmaer, for eksempel den dårlige indsats fra en dårlig læser for at 'savne' hendes tur til at læse (Varenne og McDermott 1998). De giver os mulighed for at føle den urolige frem og tilbage hos en treårig inuit, hvis mor spørger: "Er du god?" og hvis tante spørger: "Vil du hellere bo hos mig?" (Briggs 1998). Sammenlignende beskrivelser af mødre, der interagerer med småbørn, der bare lærer at tale, viser tydeligt, at sprogtilegnelse går hånd i hånd med at tilegne sig forståelse af det sociale hierarki (Ochs og Schieffelin 1993).

Finkornede beskrivelser af social interaktion kan også hjælpe med at udvikle metoder til at arbejde med børn med særlige behov. I *What a Dog Can Do: Children with Autism and Therapy Dogs in Social Interaction* (2010) præsenterer Olga Salomon to casestudier af børns

TRANSCA

interaktion med teraphunde for bedre at forstå de sociale potentialer hos børn med autismespektrumforstyrrelser. Ved hjælp af videooptagelser af hund-barn-interaktion, der beskriver ikke-verbal social adfærd og strukturen for social handling, demonstrerer Salomon, hvordan teraphunde giver børn mulighed for at praktisere ikke-sproglige sociale handlinger og koordinere disse med andre. Hun viser, hvordan børn anvender sociale kompetencer udviklet med teraphunde i interaktion med familiemedlemmer. Salomons undersøgelse af børn med autismespektrumforstyrrelser og deres familier illustrerer, at interaktion med hunde medierer socialt engagement og dermed større kapacitet til at deltage i familie- og samfundslivet. Baseret på dette foreslår Solomon, at vi ikke skal se socialitet som "en individs kvalitet, men som en kapacitet, der realiseres gennem visse former for social interaktion" (2010: 144).

Tænk videre:

Når du udfører disse øvelser, skal du huske at 'socialitet' ikke er 'derude' i verden. Det er snarere et åbent heuristisk koncept, der er nyttigt til at udforske de mange måder, folk interagerer med hinanden (og taler om deres interaktion) i det daglige liv.

- Hvilke former for social interaktion har høj pædagogisk værdi? Diskuter hvorfor dette er, og hvilken slags interaktion den værdsatte form indebærer. Diskuter også, hvad børn faktisk kan lære (ikke hvad de skal lære) ud fra deres deltagelse i en bestemt form for social interaktion.

- Lav en 3-minutters videooptagelse af en simpel social interaktion. Download et videotransskriptionsprogram, og transkriber videoen så detaljeret som muligt. Baseret på dette materiale, drøft det 'arbejde', hver deltager gør for at udføre denne fælles handling (ikke som det burde være, men hvordan det er).

- Diskuter betydningen af Salomons påstand om, at vi ikke skal se socialitet som en individs kvalitet, men snarere som en kapacitet, der realiseres gennem visse former for social interaktion. Hvordan kan dette tale om, hvordan du administrerer et klasseværelse?

KEY-WORDS/ KRYDS-REFERENCER

Verdensskabelse, meningsskabelse, sociabilitet, social form, social interaktion, læring

Litteratur:

Anderson, S. (2015) 'Sociability. The Art of Form'. In *Thinking Through Sociality. An Anthropological Interrogation of Key Concepts*, edited by V. Amit, New York and Oxford: Berghahn: 97-127.

Amit-Talai, V. (1995) 'The Waltz of Sociability: Intimacy, dislocation, and friendship in a Quebec high school'. In *Youth Cultures: A Cross-cultural Perspective*, edited by V. Amit-Talai and H. Wulff. London: Routledge.

Birenbaum-Carmeli, D. (1999) "'Love Thy Neighbour": Sociability and instrumentality among Israeli neighbors.' *Human Organization* 58(1): 82-93.

Briggs, J. (1998) *Inuit Morality Play: The Emotional Education of a Three-year-old*, New Haven CT: Yale University Press.

TRANSCA

Durkheim, E. (1956) 'Education: It's Nature and Its Role.' In *Education and Sociology*, New York: The Free Press, 61-90.

Enfield, N. J. and S. C. Levinson (2006) *Roots of Human Sociality: Culture, Cognition and Interaction*. Oxford: Berg.

Flanagan, C. (1999) 'Early Socialisation. Sociability and Attachment.' *Modular Psychology Series*, London: Routledge.

Glick Schiller, N. and A. Çağlar (2016) 'Displacement, emplacement and migrant newcomers: rethinking urban sociabilities within multiscalar power', *Identities*, 23(1): 17-34, DOI: [10.1080/1070289X.2015.1016520](https://doi.org/10.1080/1070289X.2015.1016520).

Hann, C. (1996) 'Introduction: political society and civil anthropology'. In *Civil Society: Challenging Western Models*, edited by. C. Hann and E. Dunn, London and New York: Routledge: 1-24.

Ingold, T. (1993) 'The Temporality of the Landscape,' *World Archaeology* 25(2): 152-174.

Long, N. (2015) 'Sociality In Anthropology.' *International Encyclopedia of the Social and Behavioral Sciences*. (2nd. Ed.), Elsevier Ltd. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.12148-8>.

Long, N. and H. Moore (2012) 'Sociality Revisited: Setting a New Agenda.' *Canbridge Anthropology* 30(1): 40-47.

Miller, D. (2015) 'The Tragic Denouement of English Sociality.' *Cultural Anthropology* 30 (2):336-57. <https://doi.org/10.14506/ca30.2.11>.

Pink, S. (2008) 'Re-thinking Contemporary Activism: From Community to Emplaced Sociality,' *Ethnos*, 73(2): 163-188.

Postill, J. (2008) 'Localizing the internet beyond communities and networks.' *New Media & Society*, 10(3): 413-431.

Rapport, N. and J. Overing (2007) 'Interaction', in *Social and Cultural Anthropology. The Key Concepts*, London: Routledge: 226-237.

Simmel, G. (1950) 'Sociability – An Example of Pure, or Formal, Sociology.' In *The Sociology of George Simmel*, transl., ed. and with an Introduction by Kurt H. Wolff. Glencoe, IL: The Free Press: 41-57.

Solomon, O. (2010) 'What a Dog Can Do: Children with Autism and Therapy Dogs in Social Interaction. *Ethos* 38(1): 143-166.

Toren, C. (2012) 'Imagining the World that Warrants Our Imagination. The Revelation of Ontogeny', *Cambridge Anthropology* 30(1): 64–79.

Forfatter: Sally Anderson

TRANSCA

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

